

NORGES HØYESTERETT

Den 2. november 2016 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Skoghøy, Matheson og Falch i

HR-2016-02248-U, (sak nr. 2016/1985), sivil sak, anke over kjennelse:

A

mot

X kommune

Nordea Bank Norge ASA

(advokat Hilde Sture)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over kjennelse som ikke tar til følge begjæring om oppfriskning for unnlatt betaling av ankegebyr.
- (2) Nordre Vestfold tingrett avsa 14. januar 2016 kjennelse hvor et bud som var avgitt på tvangssalg av As eiendom i X kommune, stadfestes.
- (3) A anket 12. februar 2016 kjennelsen til Agder lagmannsrett. Tingretten påpekte flere feil ved anken, blant annet at den ikke var undertegnet. Tingretten sendte faktura for rettsgebyr etter den sats som gjaldt i 2015, noe A betalte. Fordi satsen hadde økt i 2016, sendte tingretten tilleggsfaktura på 990 kroner. Den betalte han ikke innen forfallsfristen.
- (4) Tingretten oversendte saken til Agder lagmannsrett som i kjennelse 29. april 2016 avviste anken og tilkjente ankemotpartene sakskostnader. I begrunnelsen ble det både vist til at anken ikke var underskrevet, og til at fullt rettsgebyr ikke var betalt.
- (5) Lagmannsretten mottok 26. mai 2016 anke over tingrettens kjennelse, med As originale signatur. Anken var postlagt i Thailand 10. mai 2016. Lagmannsretten orienterte A i brev 10. juni 2016 om mulighetene for å begjære oppfriskning, og ga også uttrykk for at lagmannsretten ville godta at begjæringen ble sendt elektronisk dersom A fortsatt oppholdt seg i Thailand. Lagmannsretten mottok deretter 20. juni 2016 en elektronisk begjæring om oppfriskning.

(6) Agder lagmannsrett avsa 28. juni 2016 kjennelse med denne slutningen:

"Begjæring om oppfriskning tas ikke til følge."

(7) Lagmannsretten viste i begrunnelsen blant annet til at "restgebyret på 990 kroner med betalingsfrist 12. april 2016 fortsatt ikke er betalt", og kom etter en nærmere vurdering til at "[d]et er ikke urimelig å nekte A videre behandling av saken".

(8) A har i rett tid påanket lagmannsrettens kjennelse og har i hovedsak gjort gjeldende at restgebyret på 990 kroner ble innbetalt 5. mai 2016. Grunnen til at signert anke ikke ble inngitt med en gang, er at A i sin tid manglet penger til porto. Det er ikke rimelig at byrden for tingrettens faktureringsfeil legges på A. Den første fakturaen som A ble tilsendt, ble betalt i tide. Anken må forstås slik at han påstår kjennelsen opphevet.

(9) Agder lagmannsrett har opplyst at anken er meddelt ankemotpartene, men at den etter omstendighetene ikke er forkynt for dem. Bemerkninger er ikke innkommet, og Høyesteretts ankeutvalg har ikke funnet grunn til å forkynde anken med pålegg om tilsvaer.

(10) *Høyesteretts ankeutvalg* har kompetanse til å prøve alle sider av lagmannsrettens kjennelse, jf. tvisteloven § 29-3, jf. § 30-3 første ledd.

(11) Som nevnt har lagmannsretten i den påankete kjennelsen bygget på at restgebyret på 990 kroner "fortsatt ikke er betalt". Av dokumentasjon innhentet fra regnskapsavdelingen i Agder lagmannsrett, fremgår at forfallsdato var 20. april 2016 og at beløpet ble betalt 6. mai 2016, slik A har gjort gjeldende. Det er derfor begått en feil i lagmannsrettens bedømmelse av de faktiske forhold.

(12) Ankeutvalget peker på at gebyret på 990 kroner ble betalt først mer enn to uker etter forfall. At A opprinnelig ble avkrevd et for lavt beløp, innebærer ikke at han fritas for å betale restbeløpet. Det foreligger derfor fravær etter tvisteloven § 16-7 første ledd bokstav a som gir grunnlag for avvisning av saken etter § 16-9. Det foreligger ikke opplysninger om at fraværet var gyldig eller at det forelå hindringer utenfor hans kontroll som gjorde det umulig eller uforholdsmessig byrdefullt for ham å betale restbeløpet. Vilåarene for å kunne gi oppfriskning etter § 16-12 første og annet ledd er derfor ikke oppfylt.

(13) Etter § 16-12 tredje ledd kan oppfriskning gis dersom det "ville være urimelig å nekte parten videre behandling av saken på grunn av forsømmelsen". Ankeutvalget er enig i at dette vilåaret ikke er oppfylt og slutter seg i den forbindelse til lagmannsrettens vurdering, hvor det fremgår:

"Det er ikke urimelig å nekte A videre behandling av saken. As anførsel om justismord er ikke dokumentert. Den synes å knytte seg til en straffesak og fremstår helt løsrevet fra tvangssaken. Anførselene i anken er i hovedsak ubegrunnede påstander om menneskerettsbrudd som ikke kan føre frem. Habilitetsinnsigelsen mot kst. Sorenskriver Fagernes kan ikke føre frem da den påankede kjennelsen er avsagt av tingrettsdommer Berntsen. A anfører også at det aksepterte budet er for lavt, men dette gir ikke grunnlag for å anke tingrettens kjennelse, jf. tvangsfullbyrdsloven § 11-34 første ledd."

(14) Anken skal etter dette forkastes.

(15) Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING:

Anken forkastes.

Wilhelm Matheson
(sign.)

Jens Edvin A. Skoghøy
(sign.)

Ingvald Falch
(sign.)

Riktig utskrift: